

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/248/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115228246
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1115228246.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vičkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: C. H., N.. XX.X.XXXX, A. R. XXXX/XX, M., zastúpeného advokátom: JUDr. Ladislav Chmelár, so sídlom Levická 579, Vrábľa, proti žalovanému: Komunálna poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, o zaplatenie 1.716,21 eura, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 21. apríla 2017, č.k. 12C/244/2015 - 127, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu vo výške 1.716,21 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvej inštancie žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.716,21 eura a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že žalobca spôsobil dopravnú nehodu, keď dňa 17.3.2002 o 19,30 hod. po ceste I. triedy č. 51 medzi obcami Klasov - Vrábľa, okres Nitra, viedol motorové vozidlo zn. V. XXX, Z.: N. XXXBD, a na kilometri 191,300 neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, poveternostným podmienkam, vzdialenosti rozhľadu, prekročil povolenú rýchlosť, v dôsledku čoho narazil do zadnej časti neosvetleného bicykla, ktorý viedol Q. R., ktorý následkom zrážky utrpel tržnozmliaždenú ranu v oblasti temena hlavy, vnútrolebečné krvácanie v ľavej čelno-spánkovo - temennej oblasti hlavy pod tvrdým obalom mozgu, krvácanie pod jemný obal mozgu, pomliaždenie mozgu, nestabilnú zlomeninu druhého krčného stavca, zasahujúcu do oboch oblúkov stavca, zlomeninu driekového stavca chrčtice, pomliaždenie hrudníka a brucha, s dobou liečenia a práceneschopnosťou podľa znaleckého posudku najmenej 6 mesiacov, čím mal spáchať trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 244 ods. 1, 2 Tr. zákona. Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T 7/2003 zo dňa 22.10.2003, právoplatného dňa 18.11.2003, bolo trestné stíhanie žalobcu pre tento skutok podmiennečne zastavené na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Poukázal tiež na to, že dňa 5.12.2001 uzavrel žalobca so žalovaným poisťnú zmluvu č. XXXXXX na poistenie zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Predmetom poistenia bolo motorové vozidlo zn. V. XXX, Z.: N. XXXBD, so začiatkom poistenia 1.1.2002. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, do 31.12.2002. Išlo o poisťné krytie GARANT s limitom poisťného plnenia škody na zdraví a pri usmrtení 19 miliónov Sk a škody na majetku a ušlom zisku 5 miliónov Sk. Z výzvy Sociálnej poisťovne č. XX/XXXX zo dňa 1.7.2009 zistil, že Sociálna poisťovňa dňa 1.7.2009 vyzvala žalobcu na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá jej vznikla výplatom dôchodkových dávok Q.N. R. vo výške 2.288,30 EUR za obdobie od 18.5.2008 do 17.6.2009, ktorých priznanie a vyplatenie bolo podmienené tým, že svojim zavineným protiprávnym konaním dňa 17.3.2002 spôsobil poškodenie zdravia Q. R., a to v lehote 30 dní. Listom zo dňa 10.7.2009 žalobca žalovanému v zmysle č. VII ods. 1, písm. d) Všeobecných poisťných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú

prevádzkou motorového vozidla, oznámil, že výzvou č. 82/2009 zo dňa 1.7.2009 ho Sociálna poisťovňa dňa 1.7.2009 vyzvala na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá jej vznikla výplatou dôchodkových dávok Q. R. vo výške 2.288,30 EUR za obdobie od 18.5.2008 do 17.6.2009, v lehote 30 dní a požiadal žalovaného o úhradu tejto sumy. Platobným rozkazom č.k. 10Ro/18/2010 - 12 zo dňa 9.8.2010, Okresný súd Nitra uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť Sociálnej povinnosti sumu 2.288,30 EUR v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia alebo na podanie odporu v uvedenej lehote. Predmetný platobný rozkaz žalobca dňa 18.10.2010 zaslal žalovanému a podal tiež proti nemu odpor, v ktorom navrhol vstup žalovaného ako vedľajšieho účastníka na jeho strane. Z rozsudku OS Nitra č.k. 19C 12/2011-145 zo dňa 25.9.2013, právoplatného v spojení s rozsudkom KS Nitra č.k. 9Co 2/2014-175 zo dňa 10.4.2014, dňa 26.5.2014, mal preukázané, že súd žalobcovi za účasti žalovaného ako vedľajšieho účastníka na jeho strane, v konaní na návrh Sociálnej poisťovne o zaplatenie 2.288,30 EUR, uložil povinnosť zaplatiť Sociálnej poisťovni sumu 1.716,21 EUR v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh Sociálnej poisťovne zamietol. Následne dňa 4.6.2014 žalobca požiadal žalovaného aby ho informoval, či na základe právoplatného rozsudku OS Nitra č.k. 19C 12/2011-145 zo dňa 25.9.2013, právoplatného v spojení s rozsudkom KS Nitra č.k. 9Co 2/2014-175 zo dňa 10.4.2014, v ktorom vystupoval ako vedľajší účastník na jeho strane, pristúpi k úhrade sumy 1.716,21 EUR. Žalovaný listom zo dňa 16.6.2014 žalobcovi oznámil, že zastáva stanovisko, že v čase vzniku dopravnej nehody, teda v čase existencie poistnej zmluvy, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorovým vozidlom, neboli nároky uplatnené voči nemu zo strany Sociálnej poisťovne poistnou zmluvou kryté, preto nie je povinný uvedený nárok uhradiť a napriek súdnemu rozhodnutiu k jeho uspokojeniu nepristúpi. Z prevodných príkazov VÚB Banka bolo preukázané, že žalobca uhradil Sociálnej poisťovni dňa 4.8.2014 sumu 145,- EUR, dňa 25.8.2014 sumu 145,- EUR a dňa 2.9.2014 sumu 1.426,21 EUR. Napokon poukázal na to, že podľa čl. II, ods. 1 - Rozsah poistenia, poistná udalosť, Všeobecných poistných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu: a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a) a b), d) ušlého zisku a podľa čl. III, písm. f) - Výluky z poistenia, Všeobecných poistných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ak nie je v poistnej zmluve dohodnuté inak, poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu vzniknutú uhradením nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového zabezpečenia poskytovaných z dôvodu škody na zdraví alebo usmrtenia spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, 1. ak sa nezistila osoba zodpovedná za škodu, 2. vodičovi motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená, pričom podľa čl. II ods. 1 - Poistenie zodpovednosti GARANT zmluvných dojednaní pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, limity poistného plnenia sú: a) 19 miliónov Sk pre škody na zdraví a náklady pri usmrtení na každého zraneného alebo usmrteného, b) 5 miliónov Sk pre škody na majetku a ušlý zisk bez ohľadu na počet poškodených, ak súčet nárokov viacerých poškodených prevyšuje tento limit poistného plnenia, poistné plnenie pre každého poškodeného sa znižuje v pomere tohto limitu k súčtu nárokov všetkých poškodených.

2. Takto ustálený skutkový stav veci po právnej stránke posúdil podľa § 106 ods. 1, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v znení účinnom ku dňu dopravnej nehody dňa 17.3.2002, ako aj v znení účinnom od 1.11.2003, a dospel k záveru, že podanej žalobe nie je možné vyhovieť. Poukázal na to, že žalobca sa v predmetnom konaní domáhal od žalovaného zaplatenia 1.716,21 EUR z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla úhradou nároku uplatneného voči nemu Sociálnou poisťovňou v súdnom konaní vedenom na OS Nitra sp.zn. 19C 12/2011. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že uznesením Okresného súdu Nitra sp.zn. 5T 7/2003 zo dňa 22.10.2003, právoplatným dňa 18.11.2003, bol žalobca trestne stíhaný pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 244 ods. 1, 2 Tr. zákona z dôvodu, že dňa 17.3.2002 o 19,30 hod. po ceste I. triedy č. 51 medzi obcami Klasov - Vrábľe, okres Nitra, viedol motorové vozidlo zn. V. XXX, Z.: N. XXXBD, kde na kilometri 191,300 neprispôobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, poveternostným podmienkam, vzdialenosti rozhľadu, prekročil povolenú rýchlosť v dôsledku čoho narazil do zadnej časti neosvetleného bicykla, ktorý viedol Q. R., ktorý následkom zrážky utrpel viacero zranení s dobou liečenia a práceneschopnosťou najmenej 6 mesiacov. Poistnou zmluvou č. XXXXXX zo dňa 5.12.2001, mal preukázané, že motorové vozidlo žalobcu zn. V. XXX, Z.: N. XXXBD, bolo v čase vzniku dopravnej nehody dňa 17.3.2002, povinne zmluvne poistené zo

zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Poškodený Q. R. sa v dôsledku utrpených zranení stal invalidným dôchodcom a Sociálna poisťovňa mu za obdobie od 18.5.2008 do 17.12.2009 vyplatila dôchodkové dávky vo výške 2.288,30 EUR. Takto vyplatené dôchodkové dávky si Sociálna poisťovňa výzvou č. XX/XXXX zo dňa 1.7.2009 v zmysle § 238 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, uplatnila od žalobcu. Pretože žalobca Sociálnej poisťovni tieto dôchodkové dávky dobrovoľne neuhradil, vymáhala si Sociálna poisťovňa ich úhradu v súdnom konaní vednom voči žalobcovi, za účasti žalovaného ako vedľajšieho účastníka na jeho strane, na Okresnom súde Nitra sp.zn. 19C 12/2011. Rozsudkom č.k. 19C 12/2011-145 zo dňa 25.9.2013, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č.k. 9Co 2/2014-175 zo dňa 10.4.2014, dňa 26.5.2014, bol žalobca zaviazaný na zaplatenie sumy 1.716,21 EUR Sociálnej poisťovni, z titulu dôchodkových dávok vyplatených poškodenému Q. R.. Z dôvodu, že žalovaný, ako vedľajší účastník v uvedenom konaní, odmietol za žalobcu túto povinnosť splniť, splnil súdom uloženú povinnosť žalobca v troch splátkach, dňa 4.8.2014 a 25.8.2014 po 145 EUR a dňa 2.9.2014 vo výške 1.426,21 EUR. Uvedené medzi stranami sporné nebolo. V konaní bolo sporné len to, či je tento nárok krytý uzavretou poistnou zmluvou zo dňa 5.12.2001 a zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V tomto smere sa stotožnil s obranou žalovaného podľa ktorej je potrebné nároky uplatnené voči žalobcovi Sociálnou poisťovňou posudzovať podľa právnej úpravy účinnej v čase, kedy došlo k dopravnej nehode, t.j. ku dňu 17.3.2002. Tá v § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. účinného do 17.3.2003, povinnosť žalovaného zaplatiť škodu vzniknutú úhradou nákladov dávok dôchodkového poistenia neupravovala, pričom takáto povinnosť žalovanému nevplývala ani zo Všeobecných poistných podmienok- čl. II, ods. 1 a takúto povinnosť má žalovaný až od 1.11.2003, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 430/2003 Z.z. ktorým zákonodarca žalovanému, ako poisťovateľovi, stanovil povinnosť nahradiť z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla aj uplatnené a preukázané nároky na náhradu dávok dôchodkového poistenia, naviac len vo vzťahu k poškodenému. Až ďalšou novelou zákona č. 381/2011 Z.z., zákonom č. 110/2007 Z.z. účinným dňa 1.4.2007, bola povinnosť žalovaného uhradiť tieto dávky upravené aj vo vzťahu k iným subjektom, avšak len vo vzťahu k zmluvným vzťahom vzniknutým po tomto dátume, keďže retroaktivitu náš právny poriadok neumožňuje. Z dôvodu, že v čase vzniku predmetnej poistnej udalosti zákonná povinnosť žalovaného, ako poisťiteľa, plniť za žalobcu nároky na náhradu dávok dôchodkového poistenia neexistovala, dospel k záveru, že žalovaný nezaplacením uplatneného nároku neporušil žiadnu právnu povinnosť a preto nie je splnený základný predpoklad pre priznanie nároku na náhradu škody žalobcovi. Uviedol tiež, že ako nedôvodné vyhodnotil námietky žalovaného o nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu, ako i námietku premĺčania, keď žalobou uplatnený nárok mohol žalobcovi vzniknúť až splnením povinnosti uloženej mu právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 19C 12/2011 zo dňa 25.9.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č.k. 9Co 2/2014-175 zo dňa 10.4.2014 (právoplatný dňa 26.5.2014), ako náhrady škody za vyplatené dôchodkové dávky Q. R. Sociálnou poisťovňou, ktorá žalobcovi vznikla dňa 4.8.2014 vo výške 145,- EUR, dňa 25.8.2014 vo výške 145,- EUR a dňa 2.9.2014 vo výške 1.426,21 EUR a nie výzvou Sociálnej poisťovne č. XX/XXXX zo dňa 1.7.2009, ako to uvádzal žalovaný, a preto, keď žalobca nárok na náhradu škody uplatnil na súde dňa 5.11.2015, urobil tak v 2 ročnej lehote upravenej v § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 255 C.s.p. a úspešnému žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zmeny a vyhovenia podanej žalobe, dôvodiac tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal tiež z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s ustanovením § 5 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, vzniknutú uhradením nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového zabezpečenia poskytovaných z dôvodu škody na zdraví alebo usmrtenia spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak sa nezistila osoba zodpovedná za škodu, vodičovi motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola táto škoda spôsobená, teda v písm. f) je uvedená výlučka, ktorá sa týka regresných nárokov zdravotných poisťovní a Sociálnej poisťovne požadovaných z dôvodu škôd na zdraví, kedy nebola zistená osoba zodpovedná za spôsobenú škodu alebo ak ide o škodu na zdraví vodiča vozidla, ktorého prevádzkou bola táto škoda spôsobená, čo však v tomto prípade nebolo. Citované znenie zákona je totožné s ustanovením čl. III. písm. f) Všeobecných poistných podmienok. Logickým výkladom, konkrétne za použitia argumentu právnej logiky argumentum a contrario (dôkaz opaku), vyššie citovaného ustanovenia § 5 ods. 1 písm. f) zákona a ustanovenia čl. III. písm. f) Všeobecných poistných

podmienok možno vyvodíť, že ak nie sú splnené body 1 a 2, tak poisťovateľ nahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, vzniknutú uhradením nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového zabezpečenia poskytovaných z dôvodu škody na zdraví alebo usmrtenia spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Čo sa týka systematického výkladu tak jeho podstatou je, že obsah a zmysel právnej normy sa má objasňovať tak, že sa posudzuje v kontexte s inými právnymi normami právneho predpisu, v ktorom je obsiahnutá, prípadne v rámci odvetvia práva, ku ktorému patrí, či celého právneho systému. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je však zjavné, že v tomto prípade aplikuje výlučne ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a ustanovenie čl. II. ods. 1 Všeobecných poistných podmienok úplne izolovane a mechanicky bez akýchkoľvek súvislostí s ďalšími ustanoveniami, ako je to uvedené v ustanovení § 5 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a čl. III. písm. f) Všeobecných poistných podmienok, účinného k dátumu vzniku dopravnej nehody. Predmetom teleologického výkladu je účel zákona a tým je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla. Zdôraznil v tejto súvislosti, že podľa rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR (sp. zn.: III. ÚS 72/2010) je nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne treba vychádzať najprv z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie), alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybností, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 Ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona. Poukázal na to, že medzi ním a Sociálnou poisťovňou, pobočka Nitra, bol okrem iných na Okresnom súde Nitra, sp. zn.: 19C/56/2006 vedený aj spor o zaplatenie sumy 105.941,- Sk. Vo veci bolo právoplatne rozhodnuté, pričom napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 19C/56/2006-95 zo dňa 12.05.2008, ktorým bol povinný zaplatiť Sociálnej poisťovni sumu 105.941,- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn.: 25Co/97/2008 zo dňa 12.11.2008 potvrdil, pričom v odôvodnení okrem iného uviedol: "Preto do istej miery bola v tomto konaní nadbytočná diskusia o tom, či poisťiteľ má povinnosť plniť za žalovaného Sociálnej poisťovni z povinného zmluvného poistenia (zák. č. 238/2001 Z.z.), alebo nie. Bolo preukázané, že žalovaný mal uzavreté platne povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. V. XXX, Z. Č.. N. XXX A. u poisťiteľa - Komunálnej poisťovne, a. s. Plnenie úhrady nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového poistenia vyplatených poškodenému R. Sociálnou poisťovňou (ako čiastočne invalidný dôchodok) za škodcu - žalovaného v konkrétnom prípade nepodliehalo výluke v zmysle § 5 ods. 1 písm. f) citovaného zákona a vlastne takto bolo aj za predchádzajúce obdobie plnené za žalovaného škodcu Sociálnej poisťovni. Vyslovil preto názor, že zo strany žalovaného došlo porušeniu, resp. obchádzaniu zákona č. 381/2001 Z.z. účinného k dátumu vzniku dopravnej nehody a Všeobecných poistných podmienok, ktoré boli súčasťou poistnej zmluvy číslo 029810 zo dňa 05.12.2001, nakoľko Sociálnej poisťovni odmietol refundovať vyplatené dôchodkové dávky p. Q. R. za obdobie od 18.05.2008 do 17.12.2009, a to aj napriek tomu, že v tomto prípade nikdy neboli splnené podmienky na výluke z poistenia v zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 písm. i) zákona č. 381/2001 Z.z. účinného k dátumu vzniku dopravnej nehody a ustanovenia čl. III. písm. f) Všeobecných poistných podmienok. Napokon poznamenal, že podľa logiky a právneho názoru súdu prvej inštancie, resp. žalovaného, možno vyvodíť, že žalovanému nevyplývala ani povinnosť na uhradenie nákladov zdravotnej starostlivosti, resp. dávok nemocenského poistenia, nakoľko takáto

náhrada v § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinného k dátumu vzniku dopravnej nehody upravená nebola. Podľa jeho vedomostí však zo strany žalovaného náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v súvislosti s touto dopravnou nehodou príslušnej zdravotnej poisťovni, ako aj náhrada počas trvania práceneschopnosti poškodeného Q. R., vyplatené boli.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správny skutkovým zisteniam a na základe zisteného skutkového stavu dospel k správne právnemu posúdeniu veci, keď žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol, a to z dôvodu, že v čase vzniku predmetnej poisťovnej udalosti jeho zákonná povinnosť, ako poisťovateľa, plniť za žalobcu nároky na náhradu dávok dôchodkového poistenia neexistovala. Súd prvej inštancie s poukazom na zásadu zákazu retroaktivity právnych noriem dospel k správne právnemu záveru, že nezaplatením uplatneného nároku neporušil žiadnu právnu povinnosť, a preto nie je splnený základný predpoklad pre priznanie nároku na náhradu škody. Súd prvej inštancie sa stotožnil s jeho tvrdením, že nároky uplatnené voči žalobcovi Sociálnou poisťovňou je potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej v čase, kedy došlo k dopravnej nehode, t. j. ku dňu 17.03.2002. Tá v § 4 ods. 2 zákona o PZP účinného do 17.03.2002, jeho povinnosť zaplatiť škodu vzniknutú úhradou nákladov dávok dôchodkového poistenia neupravovala. Takáto povinnosť mu nevyplývala ani z čl. II ods. 1 VPP a takúto povinnosť má až od 01.11.2003, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 430/2003 Z. z., ktorým mu zákonodarca, ako poisťovateľovi, stanovil povinnosť nahradit' z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla aj uplatnené a preukázané nároky na náhradu dávok dôchodkového poistenia. Táto povinnosť mu však bola stanovená len vo vzťahu k poškodenému a až ďalšou novelou zákona o PZP, a to zákonom č. 110/2007 Z. z. účinným dňa 01.04.2007, bola povinnosť uhradiť tieto dávky upravená aj vo vzťahu k príslušným subjektom, pričom sa ale týkala len zmluvných vzťahov vzniknutých po tomto dátume. Poukázal v tejto súvislosti na znenia ust. § 4 ods. 2,3 zákona o PZP účinné ku dňu dopravnej nehody t. i. 17.03.2002 a od 01.11.2003, ako i na obsah čl. II ods. 1 VPP a konštatoval, že na základe povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je povinný za žalobcu uhrádzať poškodenému len tie uplatnené a preukázané nároky, úhrada ktorých mu ako zákonná povinnosť vyplýva zo znenia zákona o PZP účinného ku dňu vzniku dopravnej nehody, t. j. k 17.3.2002. Povinnosť uhradiť za žalobcu dávky dôchodkového poistenia, ktoré si voči nemu uplatnila Sociálna poisťovňa, nevyplývala ani z obsahu VPP, ktoré sú súčasťou poisťovnej zmluvy, v ktorej si žalobca a žalovaný ako zmluvné strany mohli dojednať rozšírené poisťné krytie zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poprel, že by za žalobcu nad rámec svojich zákonných povinností uhrádzal uplatnené a preukázané nároky poškodeného, uplatnené voči nemu z dôvodu ním zavinenej dopravnej nehody, a bol a je povinný uhrádzať len tie uplatnené a preukázané nároky poškodeného, úhrada ktorých mu ako zákonná povinnosť vyplývala zo znenia zákona o PZP účinného k 17.03.2002, a teda nemožno podľa jeho názoru vyvodiť záver iný ako ten, že žalobca má právo domáhať sa od žalovaného náhrady vyplatených dávok dôchodkového poistenia Sociálnej poisťovni podľa § 4 ods. 3 zákona o PZP, ale až pri poisťných udalostiach zakladajúcich právny vzťah z poistenia zodpovednosti, vzniknutých po 01.04.2007 vrátane, keď v zmysle § 28c ods. 6 zákona o PZP podľa ktorého právne vzťahy vzniknuté z poistenia zodpovednosti pred 1. aprílom 2007 zostávajú nedotknuté. Opätovne poukázal na právoplatný Rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 24C 49/2011-139 zo dňa 21.06.2012 v právnej veci žalobcu C.Š. H. c/a KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, ktorým rozhodoval o nároku na účelne vynaložené náklady právneho zastúpenia v konaní na Okresnom súde v Nitre, kde v odôvodnení rozsudku, ktorým súd nepriznal žalobcovi uplatnený nárok uviedol, že "v zmysle citovaného ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. v znení účinnom v deň vzniku dopravnej nehody, 17.03.2002 nevyplývala zákonná povinnosť odporcu nahradit' za navrhovateľa ako škodcu aj nároky, uhradenia ktorých sa Sociálna poisťovňa voči nemu domáhala." Okresný súd Bratislava I v odôvodnení rozsudku taktiež uviedol, že "v čase vzniku poisťovnej udalosti neexistovala zákonná povinnosť odporcu ako poisťovateľa plniť za navrhovateľa nároky, ktoré si voči nemu uplatnila Sociálna poisťovňa, teda subjekt, ktorému takéto právo zo zákona nevyplývalo." Záverom odôvodnenia rozsudku Okresný súd Bratislava I uviedol, že "na základe uvedeného možno uzavrieť, že zo strany odporcu nedošlo k porušeniu povinností vyplývajúcich v ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. v znení účinnom k 17.03.2002."

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov žalobcom podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie zamietnutie podanej žaloby odôvodnil tým, že nároky uplatnené žalobcom je potrebné posudzovať podľa právnej úpravy, účinnej v čase dopravnej nehody, kedy podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. účinného do 17.3.2003, povinnosť žalovaného nahradiť za žalobcu škodu vzniknutú úhradou nákladov dávok dôchodkového poistenia nebola upravená, pričom takáto povinnosť žalovanému nevyplývala ani zo Všeobecných poistných podmienok - čl. II ods. 1 a túto povinnosť má žalovaný až od 1.11.2003, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 430/2003 Z.z. ktorým zákonodarca žalovanému, ako poisťovateľovi, stanovil povinnosť nahradiť z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla aj uplatnené a preukázané nároky na náhradu dávok dôchodkového poistenia, navyše len vo vzťahu k poškodenému, a preto, keď až ďalšou novelou zákona č. 381/2011 Z.z., uskutočnenou zákonom č. 110/2007 Z.z. účinným od 1.4.2007, bola povinnosť žalovaného uhradiť tieto dávky upravené aj vo vzťahu k iným subjektom, avšak len vo vzťahu k zmluvným vzťahom vzniknutým po tomto dátume, v čase vzniku predmetnej poistnej udalosti zákonná povinnosť žalovaného ako poisťiteľa plniť za žalobcu nároky na náhradu dávok dôchodkového poistenia neexistovala, a preto nie je splnený základný predpoklad pre priznanie nároku žalobcovi.

7. V prvom rade považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že skutkový stav veci bol súdom prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov; no tiež so zreteľom na skutočnosti, ktoré neboli medzi stranami sporné; ustálený dostatočne a správne, a preto sa s jeho skutkovými zisteniami v plnom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach na ne odkazuje, a vychádzal z nich bez ďalšieho v plnej miere aj v odvolacom konaní (§ 383 C.s.p.).

8. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď sa za stavu, že medzi stranami nebol sporný vznik a priebeh škodovej udalosti, avšak ani zodpovednosť žalobcu za škodu vzniknutú poškodenému - Sociálnej poisťovni a výška škody, sústredil na posúdenie rozhodujúcej spornej právnej otázky, či uhradená náhrada dávok dôchodkového poistenia, ktorú žalobca na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu uhradil v žalobou uplatnenej výške Sociálnej poisťovni, je krytá poistením z poistnej zmluvy uzavretej ohľadne motorového vozidla V. XXX, Z.: N. XXXBD, ktorým bola škoda spôsobená. V tomto smere sa odvolací súd stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, že pre účely posúdenia vzniku nároku žalobcu je rozhodujúci (právny) stav v čase škodovej udalosti, teda dopravnej nehody, ktorou bola škoda spočívajúca vo výplate dávok dôchodkového poistenia Sociálnou poisťovňou spôsobená. Nestotožnil sa však s jeho záverom, že v danom prípade predmetná škodová udalosť nie je krytá predmetnou poistnou zmluvou, nakoľko žalovanému zo zákona ani poistnej zmluvy povinnosť vyplatenia náhrady takejto škody nevyplýva.

9. Pokiaľ ide o posúdenie rozsahu poistného krytia, na ktoré sa vzťahuje poistná zmluva č. č. 029810, vo vzťahu k otázke, či do poisteného krytia spadá aj náhrada za plnenie z dôchodkového poistenia poskytnuté Sociálnou poisťovňou poškodenému v súvislosti so škodovou udalosťou, ktorá nastala do 30.03.2007, právne závery súdu prvej inštancie v danej veci nemôžu obstáť, a to bez ohľadu na to, že predmetom sporu v danej veci nie je náhrada škody (ako terminologicky nesprávne konštatoval súd prvej inštancie), ale úhrada poistného plnenia zo škodovej udalosti na základe uzavretej poistnej zmluvy, ktorá má pôvod v dopravnej nehode spôsobenej žalobcom v spojení s úhradou sociálnych dávok poškodenému zo strany Sociálnej poisťovne, ktorá má so zreteľom na ust. § 238 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v tomto prípade postavenie poškodeného, keď má voči tretím osobám právo na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania.

10. Rozsahu poistného krytia možno v danom prípade ustáliť na základe obsahu poistnej zmluvy, Všeobecných poistných podmienok, i ustanovenia § 4 ods. 2,3 zák. č. 381/2001 Z. z. Na druhej strane však, hoci sa na prvý pohľad môže javiť, že (ako to tvrdí žalovaný a konštatoval aj súd prvej inštancie) podľa citovaných ustanovení zák. č. 381/2001 Z. z. v spojení s obsahom Všeobecných poistných podmienok poistený, za ktorého sa v danom prípade nesporne považuje aj žalobca ako vodič, ktorý dopravnú nehodu spôsobil a zaviniť vznik povinnosti Sociálnej poisťovne uhradiť poškodenému dôchodkové dávky, má právo, aby za neho žalovaný ako poisťovateľ uhradil Sociálnej poisťovni náhradu za ňou vyplatené dávky iba ak ku škodovej udalosti došlo až po 1.4.2007, kedy bolo do zák. č. 381/2001 Z.z. vložené ustanovenie, ktoré toto právo priznáva výslovne, správne posúdenie rozsahu poistenia a tak i otázky vzniku povinnosti žalovaného vyplatiť podľa § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. žalobcovi náhradu za plnenie poskytnuté priamo poškodenému (v tomto prípade Sociálnej poisťovni), ako na opodstatnene poukazuje aj žalobca v podanom odvolaní, nie je možné uskutočniť bez výkladu a náležitého zohľadnenia čl. III. písm. f) Všeobecných poistných podmienok a § 5 ods. 1 písm. f) zák. č. 381/2001 Z.z., a to aj v ich vzájomnej súvislosti.

11. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z., v znení účinnom do 31.10.2003, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané

nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a) a b) a ušlého zisku.

12. Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, v znení účinnom do 31.03.2007, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, ako aj škody vzniknutej úhradou nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového poistenia, škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d) a ušlého zisku.

13. Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, v znení účinnom od 01.04.2007, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 5 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie a ušlého zisku.

14. Podľa § 5 ods. 1 písm. f) citovaného zákona, v znení účinnom do 31.03.2007 ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí z poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu vzniknutú uhradením nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového zabezpečenia poskytovaných z dôvodu škody na zdraví alebo usmrtenia spôsobenej prevádzkou motorového vozidla: 1. ak sa nezistila osoba zodpovedná za škodu, 2. vodičovi motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola táto škoda spôsobená.

15. Podľa § 5 ods. 1 písm. f) citovaného zákona, v znení účinnom od 01.04.2007 ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí z poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu vzniknutú uhradením nákladov zdravotnej starostlivosti, nemocenských dávok, dávok nemocenského zabezpečenia, úrazových dávok, dávok úrazového zabezpečenia, dôchodkových dávok, dávok výsluhového zabezpečenia a dôchodkov starobného dôchodkového sporenia poskytovaných z dôvodu škody na zdraví alebo usmrtenia spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, 1. ak sa nezistila osoba zodpovedná za škodu, 2. vodičovi motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola táto škoda spôsobená,

16. Vychádzajúc z obsahu vyššie citovaných ustanovení dospel odvolací súd k záveru, že pokiaľ ide o posúdenie otázky, či sa na vyplatené dávky sociálneho poistenia vzťahuje poistenie, je nevyhnutné uprednostniť taký výklad, že hoci to z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona v znení účinnom v čase kedy došlo k škodovej udalosti ani Všeobecných poistných podmienok nevyplýva výslovne, poistenie sa musí vzťahovať i na takto vzniknutú škodu. Pre účely správneho určenia rozsahu poistenia totiž nemožno prehliadnuť, že ak by sa na vyplatené dávky sociálneho poistenia, ktoré z rozsahu poistenia výslovne vylúčené nie sú, poistenie nevzťahovalo (ako to tvrdí žalovaný a konštatoval aj súd prvej inštancie) nemalo by žiadne opodstatnenie ust. § 5 ods. 1 písm. f) zák. č. 381/2001 Z.z. a zhodne s ním ani čl. III. písm. f) Všeobecných poistných podmienok, ktoré už čase dopravnej nehody výluky z rozsahu poistenia výslovne a kategoricky obmedzovali iba na tie prípady škody vzniknutej výplatom dôchodkových dávok, v ktorých sa nezistila osoba zodpovedná za škodu, alebo sa má nahradiť škoda vzniknutá vodičovi motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola táto škoda spôsobená. V uvedenom smere však zároveň žalobca správne v odvolaní poukázal na potrebu interpretácie relevantných ustanovení zákona a Všeobecných poistných podmienok s pomocou výkladového postupu argumentum a contrario, v dôsledku čoho z citovaných ust. § 5 ods. 1 písm. f) zákona a čl. III. písm. f) Všeobecných poistných podmienok vyplýva, že už pred 1.4.2007 a tiež v čase dopravnej nehody ak nešlo o niektorý zo špecifických prípadov výluky, do rozsahu poistenia spadala tiež škoda spôsobená výplatom dôchodkových dávok. Rovnako je však nevyhnutné v tejto súvislosti poukázať na to, že výklad ustanovení zák. č. 381/2001 Z.z. by mal i pokiaľ ide o rozsahu poistenia zodpovedať účelu a zmyslu právnej úpravy povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu, ktorým je nepochybne pre všetkých poškodených zabezpečiť čo najširšiu ochranu pred negatívnymi následkami škodovej udalosti a zároveň im vytvoriť čo najvýhodnejšie právne, no najmä faktické, postavenie tým, že náhrada vzniknutej škody sa primárne uhrádza poisťovateľmi, ktorí si následne môžu, za podmienok stanovených zákonom, prípadný regres uplatniť voči tomu, kto škodu spôsobil. Uvedený účel celej právnej úpravy zákona č. 381/2001 Z.z. je potom nevyhnutné mať na zreteli i pri ustálení rozsahu poistenia, resp. pri zodpovedaní otázky, či dávky vyplatené Sociálnou poisťovňou predstavujú škodu, na ktoré sa povinné zmluvné poistenie vzťahuje, resp. vzťahovalo pred 1.4.2007, kedy boli akékoľvek pochybnosti odstránené prijatím výslovnej právnej úpravy. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že so zreteľom na

ust. § 238 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, je nepochybné, že Sociálna poisťovňa výplatou sociálnych dávok priamemu poškodenému taktiež získava právne postavenie subjektu poškodeného škodovou udalosťou (dopravnou nehodou). Za tohto stavu nemožno nájsť žiadny rozumný dôvod, pre ktorý by Sociálna poisťovňa ako poškodený nemala mať rovnaký priamy nárok na odškodnenie proti poisťovateľovi, ako ostatní poškodení, a preto, keď náhrada škody za vyplatené dávky nie je v právnej úprave ani vo Všeobecných poisťných podmienkach z rozsahu poistenia výslovne vylúčená, treba uprednostniť taký výklad, v zmysle ktorého sa povinné zmluvné poistenie vzťahuje aj na škodu vzniknutú výplatou dôchodkových dávok i v prípade škodovej udalosti, ktorá nastala pred 01.04.2007.

17. Na základe uvedeného potom dospel odvolací súd k záveru, že ustanovenia § 4 zákona treba v spojení s ust. § 5 ods. 1 písm. f) zákona vykladať tak, že poistenie, teda i poistenie v danej veci podľa poisťnej zmluvy č. XXXXXX, sa vzťahuje i na škodu vzniknutú výplatou dôchodkových dávok v dôsledku škodovej udalosti, ktorá nastala pred 1.4.2007, a preto, keď je nepochybné, že žalobca, na ktorého sa v zmysle ust. § 4 ods. 1 zákona taktiež vzťahuje poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, Sociálnej poisťovni nahradil škodu, ktorá jej vznikla v dôsledku výplaty sociálnych dávok poškodenému Q. R. v celkovej sume 1.716,21 eura, má proti žalovanému právo na poskytnutie poisťného plnenia v žalobou uplatnenej výške.

18. Pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zhodne so súdom prvej inštancie nepovažuje za opodstatnenú námietku žalovaného týkajúcu sa nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, keď táto vyplýva z jeho právneho postavenia poisteného, za ktorého sa v zmysle ust. § 2 písm. f) v spojení § 4 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. považuje aj ten, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, na ktoré sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie, avšak ani vznesenú námietku premlčania práv uplatnených žalobou, keď súd prvej inštancie správne poukázal na to, že premlčacia doba mohla začať plynúť najskôr úhradou dlžnej sumy na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 19C 12/2011 zo dňa 25.9.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č.k. 9Co 2/2014-175 zo dňa 10.4.2014 (právoplatný dňa 26.5.2014), teda v prípade sumy 145 eur dňom 4.8.2014, sumy 145 eur dňom 25.8.2014 a sumy 1.426,21 eura dňom 2.9.2014; a nie výzvou Sociálnej poisťovne č. 82/2009 zo dňa 1.7.2009, ako v spore tvrdil žalovaný.

19. Odvolací súd preto na základe vyššie uvedeného, keď dospel k záveru, že žalovanému vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi plnenie, ktoré sám poskytol priamo poškodenému v celkovej sume 1.716,21 eura, ktorá doposiaľ nebola splnená, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu vo výške 1.716,21 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

20. O nároku na náhradu trov (celého) konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal v spore úspech priznal nárok na náhradu trov (celého) konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania však rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je

prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou

organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).